

get offentlighedsprincippet. Ifølge denne bestemmelse (§ 10, stk. 2) kan den, der *ansøger* eller har ansøgt om ansættelse eller forfremmelse i det offentliges tjeneste, forlange at blive gjort *bekendt med de dokumenter m. v., der vedrører hans forhold*. Bestemmelsen i § 7 opretholder de specielle tavshedspligtforskrifter, som ud fra særlige hensyn er fastsat i andre love. Bestemmelserne i §§ 3 og 4 angår spørgsmålet om, hvilket materiale offentligheden skal have adgang til at gøre sig bekendt med, og § 8 handler om den formelle fremgangsmåde. Ifølge § 8, stk. 1, afgøres spørgsmålet om meddelelse af oplysninger af den myndighed, som iøvrigt har afgørelsen af den pågældende sag, medmindre andet fastsættes af vedkommende minister.

I lovens kapitel 2 findes indarbejdet *de gældende regler i partsoffentlighedsloven*. Foruden den før nævnte ændring vedrørende ansættelse og forfremmelse i det offentliges tjeneste er der gennemført den ændring, at de hidtil gældende begrænsninger i parters ret til aktindsigt i sager om meddelelse af indfødsret og om udlændinges adgang til landet m. v. ophæves.

Grundlaget for det fremsatte lovforslag var først og fremmest betænkningen om offentlighed i forvaltningen fra 1963. Med hensyn til spørgsmålet om indførelse af et almindeligt offentlighedsprincip i dansk forvaltning delte kommissionen sig i et flertal på 11 medlemmer, der gik imod det, og et mindretal på 9 medlemmer, der gik ind for det. I overensstemmelse med kommissionens flertal fremsatte den daværende regering alene forslag til lov om partsoffentlighed i forvaltningen. Forslaget blev gennemført som lov nr. 141 af 13. maj 1964. Medlemmer af venstre, det radikale venstre og det konservative folkeparti fremsatte i efteråret 1967 et privat forslag til lov om offentlighed i forvaltningen.

I ministerens fremsættelsestale siges det, at ministeren ikke var helt tilfreds med, at sager om ansættelse og forfremmelse blev holdt helt uden for lovforslagets regler. Han var derfor indstillet på under udvalgsbehandlingen at drøfte disse spørgsmål, således at man, eventuelt efter forhandling med personaleorganisationerne, kunne finde frem til en ordning, der faldt bedre i tråd med principperne bag de almindelige regler om partsoffentlighed.

Forslaget fik ved 1. behandling en velvillig modtagelse.

Jørgen Peder Hansen (S) kunne på socialdemokratiets vegne på mange punkter erklære sig enig i de synspunkter, der var nedfældet i lovforslaget. Den væsentligste indvending var den stærke begrænsning, der lå i, at begæring om adgang til dokumenter var betinget af,